

Ki Tavo "Wanneer gij komt"
Deuteronomium 26:1-29:8
Jesaja 60:1-22
Openbaring 1-5

De keuze is aan u.

Vorige week bracht de Torah portie ons ertoe eens een goed in de spiegel verantwoordelijkheid genaamd te kijken. Het leerde ons dat eender wat we doen in het leven, van letten op het dier van de buur, tot jezelf ontlasten, we moeten verantwoordelijkheid nemen voor onze eigen daden en het stukje wereld dat we op dat moment bewonen. Deze week zien we dat de keuze die we maken met die verantwoordelijkheid een directe invloed heeft op ons leven. Uiteindelijk is het een zeer simpele mathematische vergelijking waarnaar ieder verkiest te leven. Het gaat ongeveer zo:

Verantwoordelijkheid + Juiste keuze = Zegeningen
Geen Verantwoordelijkheid + Verkeerde Keuze = Vloeken

De bovenstaande vergelijking is niet gecompliceerder dan $2+2=4$ en eender hoe moderne wiskunde probeert de dingen te veranderen en $2+2 =$ een andere uitkomst te geven dan 4, uiteindelijk zullen de wiskundige wetten zegevieren en 4 zal voor altijd het juiste antwoord zijn.

Toen Mozes tot het volk aan het spreken was, was hij bezig hen tot een einde van een tijdperk te brengen. Het leven zou binnen enkele dagen drastisch gaan veranderen voor hen. Mozes vroeg de mensen in Deuteronomium om diep in zichzelf te kijken en wat aan zelfonderzoek te doen voor ze de finale stappen van de reis ondernamen. Hij was hen ook aan het tonen hoe ze hun leven meer in lijn konden brengen met de plannen die Elohim voor hen had. Voor ze echter iets konden veranderen, moesten ze het feit onder ogen zien dat het leven dat ze die dag leefden en het leven dat ze van dan af aan verder gingen leven zou neerkomen op de bovenstaande samenstelling. Ze zouden de redenen voor de vloeken in hun leven niet meer kunnen veranderen, noch zou er een andere weg naar zegen zijn. Als ze zichzelf op een weg van vloeken zouden bevinden, zouden ze de schuld niet op de manier waarop ze in Egypte als kinderen waren behandeld, of een ander dom excuus kunnen schuiven. Er werd hen gezegd in geen twijfelachtige termen dat het leven dat ze zouden krijgen gebaseerd zou zijn op wat elk van hen ermee deed. Als ze zichzelf in een vloek zouden zien wandelen, dan hoefden ze de schuld niet op satan te schuiven, maar eerder hun leven veranderen door de verantwoordelijkheid te nemen om de juiste keuze te maken gebaseerd op Torah.

Ik geloof dat wij vandaag op de rand van een verandering staan die zeer lijkt op die van de Hebreeën, zo lang geleden. Onze levens zijn niet echt zo verschillend van de hunne. Zeker, we kunnen er een beetje anders uitzien aan de buitenkant, wij kunnen bezittingen hebben waarvan zij nooit droomden, maar innerlijk zijn we hetzelfde.

Wij, net als zij, moeten verantwoordelijkheid nemen voor onze eigen keuzes in het leven. Als we onszelf terugvinden, wandelend aan de verkeerde kant van Deuteronomium 28, laat ons dan geen mensen zijn die $2+2 = 5$ proberen te maken door de schuld op anderen te schuiven, de schuld op ons verleden te schuiven, de schuld op "ons lot in het leven" of een slechte rol van de dobbelstenen van het leven. Laat ons een volk zijn dat inplaats daarvan naar onze Schepper en naar Zijn instructies van Torah kijkt om uit te vinden waarom dingen niet lopen zoals we zouden wensen.

Dit alles klinkt natuurlijk als enkel een andere manier om hetzelfde te zeggen dat we al het hele jaar zegden. De reden daarvoor is omdat het zo is! Het is hetzelfde dat ik steeds zegde en hetzelfde dat Mozes veertig jaar zegde (om maar te spreken over iets zeggen tot je er blauw van wordt!)

Dus ik denk dat als het allemaal nog een keer zeggen goed genoeg was voor de Hebreeën, dan is het goed genoeg voor ons om het nog een keer te horen vandaag

Verantwoordelijkheid + Juiste keuze = Zegeningen
Geen Verantwoordelijkheid + Verkeerde Keuze = Vloeken

Laten we onszelf een gunst bewijzen en de juiste vergelijking kiezen, want op deze weg treft het eindresultaat niet enkel jou, maar het treft ons allemaal.

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert. S. Van Goethem

